

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Φρικτὴν διήλθομεν ἔδομασδε! Ἡ Ἑλλὰς ἡ πειλήθη καὶ τὸ αὐτὸς ὑπὸ σοῦραοῦ κινδύνου, καὶ τὸ φάσμα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐφένη ζοφερὸν εἰς τὸν δρῖζοντα. Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἔξερράγη στάσις στρατιωτικὴ ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἀρχὰς καὶ κατόπιν ἐν Δαρίσσῃ. Ἐνεκα τῶν σοῦρων αὐτῶν εἰδήσεων ὅλα τὰ πράγματα ἔλαβον χαρακτήρα ἀξιοσημείωτον στάσεως. Ἡ Ἀντιπολίτευσις ἔλαβε στάσιν ἐπιθετικὴν, ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε στάσιν... ἀδιαφορίας, δ. κ. Κυριακὸς τοῦ Θεάτρου παρ' ὄλιγον νὰ κάμη στάσιν... πληρωμῶν. Ω; καὶ αὐτὸς δικαιός, διτὶς ἔδεικνε τέλος σημεῖον μεταβολῆς, ἔγεινε στάσιμος.

‘Αλλὰ μετ’ ἔκοινῇ ἔξετασιν τῶν πραγμάτων, ἔξηκρινθη, διτὶς ἡ φοβερὴ στάσις ὑπῆρχε μᾶλλον εἰς διάσην τῶν ἔξημιένων ὄργανων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, παρὰ εἰς τὴν πραγματικότητα. Καὶ ἐπληρώθη οὕτω κατὰ γράμμα τὸ παλαιὸν γασκόν λόγιον: ἥμαμεν στάσιν ὁ μοῦς των.

Καὶ εἶνε περίεργον ἀληθῶς πῶς Ἀντιπολίτευσις, ἣτις ἔχει κάθε στιγμὴν τὸν τόπον καὶ τὸν λαὸν εἰς τὸ στόμα της, ἔχει τοιαύτην ἀγνοιαν τοῦ ἑθνικοῦ χαρακτήρος. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ συμβῇ στάσις εἰς χώραν ἐνθα τὸ κύριον τοῦ ἔθνους γνώρισμα εἶνε ἡ ἀστασία.

‘Η Βουλὴ ἀκόμη δὲν συνῆλθεν· ἡ ἴνφλουέντζα, καὶ αἱ Ἀπόκρεω ἡμιπόδισαν μέχρι σήμερον τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ τοῦτο τὸ Βουλευτήριον δὲν ἀργετές συνέρχονται καθ’ ἕκαστην ἔκει καὶ συζητοῦσιν οἱ διδάσκαλοι περὶ τῶν ἑκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων. Καὶ ἐπειδὴ οἱ διδάσκαλοι εἶνε γένος μαχητῶν, αἱ συζητήσεις διεξάγονται πεισματωδέσταται, πιθανότης δὲ ὑπάρχει, διτὶς συνεχίζοντες τὰς παραδόσεις τοῦ τόπου ἐνθα συνεδριάζουσι· θὰ καταφύγωσιν εἰς τὰ πειστικάτακτα ἐπιχειρήματα τοῦ ρεβόλθερ καὶ τῆς μαχαίρας διὰ νὰ ἐπιβάλωσι τὰς ιδέας των περὶ τῆς διδασκαλίας π. χ. τῆς χοιστικικῆς ἡθικῆς.

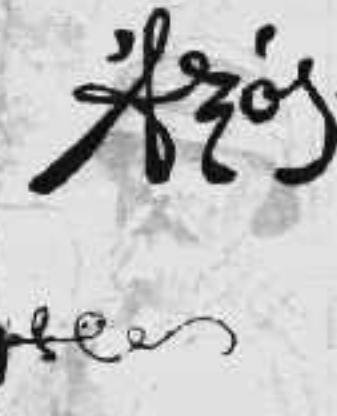
Αἱ Ἀπόκρεω βαίνουσι πολὺ νωθρῶς καὶ ἀμφιβάλλομεν ἀν τὸ ιδρυθὲν ἀόρατον Κομιτάτον δυνηθῆν· ἡ ἀποσείση τὸν ἐπικρατοῦντα λήθαιρον. Τινὲς ἀποδίδωσι τὸ ποσγμα εἰς τὴν ἀντεργειαν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι δίκαιον· προσέφερε καὶ αὐτὴ δ. τις ἡδυνήθη πρὸς εὐθυμοτέραν διεξαγωγὴν τῆς Ἀποκρῆζες· προσέφερε τὴν διακωμόδησιν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος προέκυψεν αἴρνης εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα τῆς μελλούσης καὶ ἀφεύκτου λειψυδρίας τῆς πόλεως μας κατὰ τὸ ἐπικείμενον θέρος. Ἀπὸ τοῦδε οἱ χωρικοὶ ἔκοψαν τοὺς σωλῆνας τοῦ ὑδραγωγείου τοῦ λεγομένου τῆς Γιεννούλας. Τὸ πολυπαθὲς αὐτὸς ὑδραγωγεῖον δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ’ ἧν ὑφίσταται παρομίαν τύχην καὶ εἶναι πιθανότατον, διτὶς κατὰ τὴν προσεχῆ θερινὴν περίοδον δικρῆ μὲ τὴν περιλάλητον Τύχην τῆς

Μαρούλας θὰ δώσῃ καὶ θὰ πάρῃ καὶ... ἡ τύχη τῆς Γιαννούλας.

Ἐπρόκειτο κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ν’ ἀνατιναχθῆ μία γέφυρα τοῦ σιδηροδρόμου διὰ δυναμίτιδος ὑπὸ τοῦ συντάγματος τοῦ Μηχανικοῦ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἀνεστάλη. Ὁ λόγος εἶναι εὔνόητος. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν διαδόσεων περὶ στρατιωτικῶν ἀνταρσιῶν ἦθελε φανῆ, διτὶ πράγματα δι στρατὸς καταγίνεται εἰς ἀνατρεπτικὰ ἔργα.

Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν’ ἀπαγορεύσῃ τὴν χρῆσιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας ἐν Ἡπείρῳ καὶ τὸ μέτρον τοῦτο παρήγαγεν, ως εἰκός, μεγάλην δυσκολεύειν περὶ ἡμῖν. Δὲν πρέπει νὰ σπεύδωμεν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔξετασωμεν ποίαν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν γλώσσων ἀπηγόρευσεν ἡ Γ. Πόλη· διότι ἂν τὸ μέτρον τῆς ἀποβλέπῃ εἰς τὴν γλώσσαν τοῦ κ. Κόντου ή τοῦ κ. Ψυχάρη, πρέπει νὰ ψηφίσωμεν μάλιστα εὐχαριστήρια πρὸς τὸν Μέγαν Βεζύρην.

Η ΣΤΑΣΙΣ

(Διὰ τοῦ ιδιαιτέρου ἡμῶν τηλεγραφίου, διεργανωθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνη).

‘Ἐκ τοῦ Ναυπλέου,

εἶκοσι τοῦ τρέχοντος Γενάρη. Μεγάλη στάσις πρόκειται νὰ κάμουν οἱ φαντάροι. Καὶ τοῦ στρατοῦ δι τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει! βαθμούς γάρ ἐμυρίστηκε νὰ βάλῃ εἰς τὸ χέρι. Παρεκκαλῶ νὰ στείλετε χωρίς πολλὰ ἐμπόδια τὰ διὰ τὴν περίστασιν κατάλληλα ἔφοδια. Βαθύτατα σεβάσματα σᾶς στέλλω μυριάκις καὶ μένω εύπειθέστατος :

Νομάρχης

II. Κωνσταντίνη.

• • •

‘Ἐξ Ἀθηνῶν,

αὐθημερόν.

Σᾶς στέλλομεν τὸν Δόξα ἀκόντια, φυσίγγια, ἀσπίδας, ξίφη, τόξα. ‘Αμέσως ν’ ἀποσοβηθῇ πᾶσα γενναία στάσις, διὰ νὰ μένω ἐλεγκτής

Γνωστός σᾶς

‘Αναστάσης.

• • •

‘Ἐξ τοῦ Ναυπλέου,

τὴν αὐτήν.

Σᾶς λέγομεν σαφῶς πῶς πᾶσα στάσις ἐπαυσε νὰ εἶναι εἰς τὸ φῶς